

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կէս տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմյանց խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրելի գիտում են ուզողակի
Туфмаз. Редакция „Милко“

ՄԵԼԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքացիների ընտրութիւնը.— Ներքին տե-
սութիւնը: Նամակ երեւանից: Նամակ Գառա-
լից: Նամակ Ալեքսանդրապոլից: Ներքին լու-
րեր: Արտաքին տեսութիւն: Բօլշակովի:
Նամակ Թիֆլիսից: Մշակի: հեռագրիչներ:
Յայտարարութիւններ: Տեղեկացոյց:

ՔԱՂԱՔԱԳԻԼԻԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

Մինչև այժմ, ինչպէս մեր ըն-
թերցողը կը տեսնի ներկայ հա-
մարի ներքին լուրերից, Թիֆլի-
սի քաղաքացիները դեռ ընտրված
չէ:

Ի՞նչ է այն զարմանալի երե-
ւոյթի պատճառը, որ Թիֆլիսի
պէս մի քաղաքում մարդ չէ գը-
տնվում, որին մեր Դուման ար-
ժանի համարէր ընդունել քաղա-
քացիների պաշտօնը:

Մենք կարծում ենք որ մար-
դիկ կան մեր քաղաքում, զուր-
ներ կան մեր հասարակութեան
մէջ, բայց եթէ մեր ձայնաւոր-
ները չեն համարում իրանց ընտ-
րութեան մէջ որոշ հետեւանքի,
դա այն պատճառով է, որ նրանք
մի իդէալ են որոնում և չը գի-
տեն որտեղ, հասարակութեան
ինչ զսասկարգում, մասնագիտու-
թեան որ ճիւղի մէջ գտնեն ի-
րանց իդէալը...

Նախ մեր ձայնաւորները դեռ
իրանք ճշդութեամբ որոշած չեն,
թէ ինչ տեսակ քաղաքացիութիւն
են ցանկանում, ինչ յատկութիւննե-
րի տէր մարդ են կամենում տես-
նել այդ հասարակական պաշ-
տօնի մէջ:

Ամեն հասարակութեան մէջ
հասարակական քաղաքային, թէ
այլ ընտրողական պաշտօնների
համար մարդիկ առաջուց պատ-
րաստվում են, իսկ մեզանում այդ
տեսակ պաշտօնների համար ոչ
որ երբէք չէ պատրաստվում: Եւ
երբ որ հարկաւոր է լինում ընտ-
րել,— ոչ որ չը գիտէ թէ ում
ընտրէ, ում տայ իր ընտրողական
քուէն....

Մինք առաջարկում է մի գի-
տնորականին որպէս քաղաքա-
ցիութիւն, բայց ինչ յարաբերութիւն
կայ զինուորական ծառայութեան,

քաղաքային տնտեսութեան և
քաղաքային վարչութեան մէջ,—
այդ ոչ առաջարկողը, ոչ էլ մը-
նացած ընտրողները բացատրել
չեն կարող: Երկրորդը առաջար-
կում է պետական քաղաքական
ծառայութեան մի պաշտօնեային,
դարձեալ ոչ որ չէ կարող ապա-
ցուցանել որ պետական լաւ պաշ-
տօնեան կարող է լաւ քաղաքա-
ցիութիւն դառնալ: Երրորդը խոր-
հուրդ է տալիս ընտրել քաղաքա-
ցիների պաշտօնի համար ձկնորսու-
թեան մի կապալաւուն, առանց
բացատրել կարողանալու որ ձկն-
որսութեան և Թիֆլիսի փողոց-
ների վրա գտնվող բազմաթիւ
ճահճներից ձուկ որսալու մէջ
սերտ կապ կայ: Զորրորդը ա-
ռաջարկում է մի լրագրի նախկին
խմբագրին, առանց որ և է սպա-
ցոյցներ բերելու թէ առաջարկվա-
ծը իր հրատարակած լրագրի մէջ
որ և է ընդունակութիւն է ցոյց
տուել գէպի քաղաքային հարցերի
առողջ ըննադատութիւնը, իր
լրագրական գործունէութեամբ որ
և է օգուտ է բերել քաղաքային
տնտեսական խնդիրների օգտակէտ
կերպով վճռելուն: Հինգերորդը
առաջարկում է հացի կապալա-
ւուն, վեցերորդը հաշտարար
դատաւորին, եօթերորդը մի բը-
ժչկին և այն և այն:

Մենք չենք մեղադրում ձայնա-
ւորներին, մենք խոստովանում
ենք որ նրանց գրութիւնը դժուար
է, որովհետեւ ամբողջ քաղաքում
չը կայ մի մարդ անգամ, որ ու-
րիշ երկիրների պէս, առաջուց
պատրաստվէր, իր գործունէ-
ութեամբ ինքն իրան որոշէր
քաղաքային գործունէութեան հա-
մար:

Եւ այժմ պատճառով էլ մենք ա-
ռաջարկեցինք ուղադրութիւն դար-
ձնել մի մասնագիտութեան վրա,
որ քիչ թէ շատ մօտ է քաղա-
քացիների կոչմանը և գործունէու-
թեան ձևին:

Չեզ հարկաւոր է մի տնտես,
ասացինք մենք, վեր առէք, ու-
րեմն, մի գործնական, հասկացող
տնտես, որ մի և նոյն ժամանակ

միացնում է այդ յատկութեան
հետ եռանդ և ազնութիւն:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ

28 փետրվարի

Այժմ երբ ամեն տեղ հայերը զգալով ուսման
և գիտութեան պահանջը, հիմնում են ամեն ան-
կիւնում դպրոցներ հայ սերնդի ապագայ կրթու-
թեան համար, երևանի նահանգում մի տխուր
և ցաւալի պատկեր ենք տեսնում: Հարկաւոր
գիւղեր խրված են խորին տգիտութեան մէջ և
ոչ ոք չէ մտածում այդ տգիտութեան ուսման և գի-
տութեան լոյսը տարածելու: Հայ գիւղացին
սիրում և յարգում է ուսումը, նա պատրաստ է
իր վերջին կօշիկը դնել իր զաւակի կրթու-
թեան համար, բայց չը կայ մի առաջնորդ, մի
անձն, որը իրագործէր հայ գիւղացու արտայայ-
տած բոլոր ազնիւ նպատակները և ձգտումնե-
րը: Ում վրա է ընկնում այդ պարտքը, ով պէտք
է կատարի այդ դերը, անկասկած մենք կը պա-
տասխանենք, թեմական տեսուչը: Եթէ էլ միայն
նի հոգեւոր կառավարութեանը հանելի է, որ Ե-
րևանի թեմական տեսուչին զարձեալ մնայ
ներկայ թեմական տեսուչ հայր Ալվազեանի ձեռ-
քում և սա մի և նոյն ժամանակ ուսուցիչ լինե-
լանի պրօգրիմագիտում, մենք հաստատ կա-
րող ենք ասել որ տգիտութեան բարձր խաւարը
դեռ շատ տարիներ կը ծածկվի հայ սերնդի մը-
տաւոր զարգացման վրա: Բուն Հայաստանում,
Արարտեան դպարի վրա փռված բազմաթիւ
գիւղերի ոչ մէկի մէջ չէ կարելի գտնել մի
դպրոց, փոքր ի շատեւ եւրօպականի ձև տուած:
Ինչ է այդ տխուր երևոյթի պատճառը, պատաս-
խանք շատ պարզ է. թեմական տեսուչը ուսուց-
չի պաշտօն է վարում, իսկ թեմը բերանը հո-
վին տուած նախում է: Մենք զարմանում ենք
թէ ինչու պէտք է հոգեւորականի վրա բարձել
այդ երկու ծանր պաշտօնները: Փորձը ցոյց
տուեց որ հոգեւոր կառավարութեան այդ կար-
գադրութիւնը, որ անա չորս տարուց աւելի է ոչ
մի արդիւնաւոր վստասկ չը բերեց, այդպէս
պէտք է լինէր այլպէս անկարելի էր: Միակ
միջոց, որով կարելի կը լինի երևանի չըմկայ
գիւղերում ուսումը և դաստիարակութիւնը տա-
րածել, արժանաւոր և գործունէայ թեմական
տեսուչն է: Մենք ոչինչ չունենք ասելու ներ-
կայ տեսուչ հայր Ալվազեանի անձնաւորութեան
դէմ. ընտրութիւնը վատ չէ, եթէ նրան ազատ
կացուցանեն ուսուցչական պաշտօնից, նշանա-
կեն ուժին և ճանապարհածախս: Նրան մենք
ճանաչում ենք իբրեւ բաւական ընդունակ և յար-
մարաւոր անձն այդ կոչման մէջ, մանաւանդ
որպէս հոգեւորական նրա ձայնը աւելի ազդու է
գիւղական ամբոյսի վրա: Ամեն մի գիւղում հիմ-
նել դպրոց, առ այժմ այդ անհնար է: Այն
գիւղերը որոնք բազմամարդ են, անա այդտեղ
պէտք է լինեն դպրոցներ, որտեղ կը յաճախեն
և մերձակայ գիւղերի աշակերտները: Գիւղերը
Գառնիքաւոր մասաւում համարեալ թէ մէկ
մէկի հետ կպած են. այդ հանգամանքը աւելի
կը հեշտացնէ աշակերտների մի գիւղից միւսը
յաճախելը: Ճանապարհորդը երևանից Նախիջե-
ւանի գծի վրա անցնում է մի շատ գեղեցիկ
հովիտով. եթէ աշխատենք հայ գիւղացու խըր-
ճիթի մէջ ներս թափանցել ուսման և լուսաւո-
րութեան շուռաւիղը, այն ժամանակ ես վստա-
հանում եմ սակ մի քանի տասնեակ տարիներ
ից յետոյ կարելի կը լինի Գառնիքաւորի նա-
հանգում մի գեղեցիկ Շվեյցարիա ստեղծել: Թէ
ինչ միջոցով կարելի է այդ ցանկալի նպատա-

կին հասնել, դա համար թող ներքի ինձ վե-
հափառ Հայրապետի ուղադրութիւնը դարձնել
այդ հարցի վրա: Ճշմարտութիւնը պահանջում
է ինձ ասել որ ներկայ կաթողիկոսի օրով ամեն
անկիւններում դպրոցներ երևացին, բայց Գառ-
նիքաւորի մասաւը արժանի չեղաւ այդ բազ-
դին, Ուրեմն վեհափառ Կաթողիկոսի վրա է
մնում վերը յիշած արժանաւոր և գործունէայ
տեսչի որոնելը, իսկ մեզ առհասարակ հայերիս
պարտքն է ամեն կերպ օգնել և ջնքմ պաշտ-
պաններ հանգիստնալ մեր ամեն ուսումնարա-
նապատկան հարցերի մէջ: (Արարտեան) և այլ
ընկերութիւնների համար մենք, Ռուսաստանի
հայերը նիւթական նպաստ ենք հասցնում, յի-
շենք որ մեր քթի տակ գտնվող ժողովուրդը
կատարեալ տգիտութեան մէջ է:

Ա. Եր-

ՆԱՄԱԿ ԴԱՀԱՐԼԻՑ

26 փետրվարի

Այս գիւղի դպրոցը, որ թէն հազարաւոր խո-
չնդատներ ի հայտի պեղուց զինի, բոլորովին ան-
յոյս դրութեան մէջ պատրաստում էր իր վեր-
ջին շունչը փչել ի նախափնջ Դահարիի հա-
սարակութեան, բայց այսօր Ալեքսանդրապոլի
վիճակաւոր Գէորգ վարդապետ Սուրենեանցի
շնորհիւ վերակենդանացաւ իր մեռած գրութիւ-
նից, և յուսով ենք որ այսօրհետ անընդհատ
կը շարունակվի, եթէ գերապառի հայրը ժա-
մանակ առ ժամանակ ուղադրութիւն կը դար-
ձնէ այդ դպրոցի վրա, որ ոչ միայն այդ գիւ-
ղին, այլ չըմկայ գիւղերին և շատ օգուտ կը
տայ: Գերապետի հայրը մի համառօտ պոետա-
բանութեամբ հասկացրեց ժողովրդին դաստիա-
րակութեան նշանակութիւնը: — Եւ, որովհետեւ
ներկայ էի գերապետի հօր պոետաբանութեան,
պէտք է ձեռնարկեմ խոստովանեմ, որ շատ լաւ
տպաւորութիւն ձեռքից գիւղացիներին վրա: Այս
բանը կարելի է եղբակացնել նորանից, որ գիւղա-
ցիք գերապետի յաջորդի ուսումնարանի վերա-
բերեալ առաջարկութիւնները բոլորը ուրախու-
թեամբ կատարեցին, օրինաւոր ստորագրու-
թեամբ խոստացան ամեն տարի նուիրել դըպ-
րոցին 50-ական ռուբլի, 10 սոմար ցորեն էլ
խոստացան կալին տալ: Հայր սուրբը հոգա-
բարձունք և վարժապետ կարգից և վերջապէս
ամեն բան կարգի կանոնի տակ դրեց, այնպէս
որ կարելի է յուսալ որ այդ դպրոցն էլ մը-
տաւ ապահով դրութեան մէջ: Դպրոցը այ-
ժմ պատրաստի ունի մօտաւորապէս 200
ռուբլի, իւրաքանչիւր տարի քաղաքի Դմիտ-
րիկի Աւետարանի արդիւնքից ստանում է 120
ռուբլի, աշակերտներից առ նուազը թոշակա-
դրամ գոյանում է տարին 200 ռուբլի, Ուրեմն
ամենայն տարի դպրոցը անխափան եկամուտ
կունենայ համարեալ 400 ռուբլի, բացի պատ-
րաստի գումարից, որով մի գիւղի ծխական
դպրոց կառավարելը կարծեմ շատ հեշտ է, եթէ
պ. պ. հոգաբարձուները բարեխղճաբար կատա-
րեն իրանց պաշտօնը: — Հայր սուրբի հետ այս
տեղը բոլոր կարգադրութիւնները վերջացնե-
լուց յետոյ, միասին գնացինք Խլի-Վարաքիլի-
սա: Այս տեղ գնալուցնալ ժողովուրդը հրա-
ւիրեցին եկեղեցին: Հայր սուրբը աշխտեց էլ
բացատրեց ուսումնարանների նշանակութիւնը,
ծխական դպրոցը, որ երկար ժամանակ էր դու-
ռը փակ, կարգաւորեց, ուսուցիչ նշանակեց
մի քանի հասկացող հոգաբարձուներին յանձն
նեց: Այստեղ թէն ոչինչ չը նուիրեցին դպրո-
ցին, բայց հաստատուն ստորագրութեամբ խոս-
տացան ամեն տարի տալ 150 ռուբլ: Այժմ մեր
խորին շնորհակալութիւնը գերապետի յաջոր-
դին յայտնելուց զինի, աւելորդ չենք համա-
րում ծանօթացնել ընթերցողին յիշեալ Խլի-
Վարաքիլիսայի հետ:

Խլի-Վարաքիլիսայի, որ շատ մօտ է Ալէք-

սանդղապօլին, բաղկացած է մօտաւորապէս 250 տուն լուսաւորչական և 100 տուն կաթօլիկ հայերից, իր շրջակայքում գտնված մանր ու բազմաթիւ գիւղերից առաջինն է թէ բնակիչների շատութեամբ, թէ հարստութեամբ, թէ հարեցողութեամբ, թէ գիւղական բուն կոպտութեամբ, թէ կուսակցութեամբ... և այլն: Այս գիւղում կայ երեք քահանայ. ա. մի պարկեշտ և բաւական ուսումնասէր անձն է, Բ. թէ և արտաքուստ անբնական, վնաս ուսումնական է օրերը միմեանում, բայց երբ որ դալիս է գործելու ժամանակ՝ կրակով պէտք է փնտռել ուսումնասէր տէր հօրը որ գուցէ՝ դոնտա: Իսկ Գ. մի առողջ, կարճ ու հաստ, կարմիր այտերով և դեղեկատեսիլ՝ արարած է: Ուսումնասիրութեան վերաբերութեամբ տէր-հայրը՝ «այսպէս է և ոչ այնպէս, այլ որպէս գիտէի, զոր հոսէ՝ հողմի վերա երեսաց՝ երկրի»: Բայց՝ Բագոսի ամենասիրելի և մտերիմ բարեկամն է. ոչ միայն իր աննշան կարողութիւնը, այլ և իր կեանքը չի խնայի իր թանկագին բարեկամի համար. մի խօսքով տէր-հօր միակ միմիկարութիւնը իր սիրելի Բագոսն է. նորա հետ է ճաշում, նորա հետ է դրօսնում, նորա հետ ննջում... Այս գիւղացիք ունեն մի փառաւոր եկեղեցի, որ իր վայելուչ շինուածքով և գմբէթաւոր դասկազատանով միակ փառքն ու պարծանքն է իրանց: — Կաթօլիկները մինչև ցայսօր երբեք դարձել են ունեցել և չեն էլ մտածում ունենալ: Մի եկեղեցի ունեն, որ գիւղի ամենայնաբնակած ու բլրված խրճիթներից շատ ստոր է...:

Գահարեցի

ՆԱՄԱԿ ԱԼԷԲԱՆԳՐԱՊՈԼԻՑ

28-փետրվարի

Քաղաքիս ուսուցչական խումբը, բացի այն որ կրթում է քաղաքիս մանուկներին, ուղեց դաստիարակել նրանց հայրերին ու մայրերին: Սրա համար յունվարին դուրս եկաւ այդ խումբը բնակի վրա ներկայացնելու «Թուղթ խաղաղողի կեանքը»: Այս պիւնտան ներկայացնելով, մեր մասնակցներին կրթողները կամեցան հասկացնել հասարակութեանը թէ թուղթ խաղաղը լաւ բան չէ, ով որ խաղայ, ժօրժի օրին՝ կընկնի, — աղքատ և թշուառ, աքսորված ու թափառական, զոյ ու աւաղակ և վերջապէս մարդասպան կը դառնայ: Բայց եկ, ընթերցող, իրար հետ մըտնենք քաղաքիս հիւրատունը, ես քեզ ցոյց կը տամ ծեր և պատկառելի զուգարմանին, որ իր որդուն թուղթ խաղաղու համար՝ անիծում էր այժմ ինքը նստել է կանաչ սեղանի մօտ, ժօրժի, իր որդու դերն է կատարում, թուղթ է խաղում: Բատեղեմն, որ սաստիկ հակառակ լինելով թուղթ խաղաղուն՝ իր եղբոր աղջկան չէ կամենում թուղթ խաղաղուի կին դարձնել, ինքը կանաչ սեղանի մօտ ժօրժ է դառնում: Պ. Բօ-դօլին էլ յօսածին հակառակ է վարվում այժմ. այնտեղ ստում է՝ «բանս հազար ֆրանկ տարուելով ես մարդիկ ճանաչեցի», խոստանում է Գերմանին, որ այլ ևս թուղթ չի խաղայ, բայց ինչպէս երևում է, ոչ մարդիկ է ճանաչել և ոչ էլ իր խոստումն է կատարում, այլ ուզում է որ կրկին փորձվի: Ահա այսպէս են մեր քաղաքի առաջին և երկրորդ ուսումնարանների ուսուցիչները մեծ մասը, այլոց քարոզողներ են և իրանք անխորձ են: Եկ ուրեմն, դու ինձ հետ մտնողով, ընթերցող, որ ուրիշ երկիրներում դէպի բարին առաջնորդող թառառնը այստեղ դէպի չարն է մղում նոյն իսկ դերասաններին:

Ներկայացումներից յետոյ հասան բարեկեան դանի օրերը, երբ պէտք է դաստիարակվին մեր գրպանները, զանազան կերակուրներով լցվին մեր ստամոքսները, հարեցողից խմիչքներով ուսուցին ու փքվին փորերը, բայց ինչ եմ ցաւեցնում ձեր գլուխները:

Փետրվարի ութն է: — Եկեղեցիների զանգակները մի առանձին դուռից կերպով հրաւիրում են աստուածաւոր ժողովրդին եկեղեցի, և ես հետեւում եմ դրանց օրինակին: Ի՞նչ եմ տեսնում ճանապարհին — կանայք և օրիորդներ, ծերեր երիտասարդներ, թէ արհեստաւորներ և թէ վաճառականներ, ողջ տներ և գիտականներ հրապարակել են զանգակների քաղցր ձայնից և դնում են եկեղեցի: Տեսնեմ եկեղեցում սեղանի առաջ կանգնել են մատաղահաս աշակերտուհիք իրանց վարժուհիներով և երգում

են քաղցրաձայն իրանց ակնոցաւոր ուսուցչով, դասուհին էլ կանգնած են աշակերտները և իրանց ուսուցիչները, իսկ սեղանի վրա մի քանի խրուսաձայն տիրացուներ:

Պատարագը վերջացաւ և ա. վարդանանց տօնակատարութեան հանդէսը սկսվեցաւ գերապատիւ առաջնորդի քարոզով և վերջացաւ մի քանի ճառերով:

Եկեղեցուց դուրս եկայ և մի աղքատիկան զորժ ինձ սաստիկ ուրախացրեց, այն է պ. Տիգրանեանցների Սահականուշեան ճրիվաբօր օրիորդական ուսումնարանին ի յիշատակ իրանց՝ վարդան եղբոր ընծայած չորս հարիւր ռուբլին ստացել է ուսումնարանի կառավարութիւնը, որի անդամներից մի քանիսը գնում էին նրանց շնորհակալութիւն մատուցանելու:

Ինչ տեսակ ուսումնարան է այս Սահականուշեան դպրոցը, որի համար ինչպէս երևում է ուսուցչական խումբը շատ է աշխատում, հարստացնելով նրա դանձարանը բացի միւս աղբիւրներից և նրա օգտին ներկայացումներ տալով: Այս պատճառաւ այցելելի մի օր այդ ուսումնարանը: Ներսէս մտայ ինչ եմ տեսնում վաթսուներեք չափ օրիորդներ, հաւաքված մի խոնարհ սենեակում և անճոռնի սեղանների մօտ նստարանների վրա նստած, սենեակի առանջին մեծ հարդաւորութիւն կար՝ դրսի և ներքին օդի մէջ՝ վառարանը՝ փչացած էր երեւում, փողոցի վրա՝ զանգված լուսամտների ապակիներից մի քանիսը կոտրատած, պատերի կէսը խոնարհութենից դեղնած, զրատախտակները երեսին ներկը՝ գնացած, մօտերին մի — մի տաս-տաս ֆունտ քաղի թաց փաշաւի կըտորներ դրած, ինչ երկարացնեմ, աւելի նման էր մի անանկացած մարդու անհեկի, քան դաստան: Պատիւ ունեցայ խօսել հայոց լեզուի դաստուրի հետ և իմացայ դրանց այս տարվայ համար նշանակած կուրսը՝ բայց լսելով պարոնի դասաւարտութիւնը տեսայ՝ որ շատ հեռու են իրանց նշանակած կուրսի վերջնականը: Սրա պատճառն էլ իմացայ ուսուցից, այն է որ մինչև նոր տարի ուրիշ վարժապետներ են եղել հայոց լեզուի դասաւարտներ, որոց մինը ամիսներով թիֆլիսում էր անցկացնում իր օրերը: Յետոյ ուսումնարանի կառավարութիւնը տեսնելով, որ առաջադիմութիւն պիտի չը նշարվի, դասերն յանձնել էր այս պարոնին: Ահա այս տեսակ ուսումնարանի համար են ուսուցիչները աշխատում միայն նրա դանձարանը հարստացնելով և ճոխացնելով իսկ աշակերտների մէջ յառաջադիմութեան նշող անդամ չէ երևում: Սրա կառավարութիւնը քննէ և անում արդեօք, որ աշակերտուհիներն տան խոնարհութեան պատճառով ֆիզիկական և ուսուցիչների անհոգութեան պատճառով մտաւորապէս վնասվում են: Ուրեմն, մտածեցի ինձ ու ինձ, այս ուսումնարանի դասերը նման են աղքատի վերմակի, որ ուսումնարանի կառավարութիւնը աշխատում է սրա նրա վրա ձգել:

Իմանալով որ ուսուցիչները այստեղ ձրի են դասախօսում, մտքումս արդարացնում էի նրանց անհոգութիւնը, ուստի վարձաւոր ասպարէզի մէջ կամեցայ տեսնել նրանց գործունեութիւնը:

Այս պատճառով այցելեցի հոգևոր ուսումնարանի երկրորդ դասաւարտը, ուր բոլորի բերմամբ երեցեցողութեան դաս էր, բայց ի բերմամբ եմ ասում, որովհետեւ վարդանանց տօնի երեցեցողութիւնը տեսնելով հետաքրքրութիւնս շարժվեցաւ թէ ինչքան են անցնում ուսումնարանում ձայնագրութիւնից: Բարեկեցի ուսուցչին, պատիւ ունեցայ այս ակնոցաւոր պարոնի հետ ծանօթանալ, բաւականին խօսեցայ սրա հետ, զարգացած էր երևում, բայց իր արհեստում շատ տղէտ:

Մի քիչ էլ այդ դասատան մասին լսեցէք, ընթերցող, սրա առատաւորն է բնիկը, ներկերը թափված, պատերի կիւր շատ տեղ փչացած, դասատան մէջ նշարելի կերպով մուկ և թող խառնված, երևում էր որ աշակերտներն էին կրեւած և դասատան վառարանն էլ խաբար էր եղած:

Հարցրի ուսուցչին թէ ձայնագրութիւնից այս դասատանը որքան պէտք է սովորեն, պարոն: — Պատարաքի արտօրութիւնը, պարոն, ասաց, անկէ վերջը զանազան շարականներ ու թը ձայների եղանակաւ, և աւելացրեց, քաջաշոյս եմ, պարոն, որ այս տարի մեր վրա դրած պարտքը բարեխղճաբար կատարեմք կոր: Իսկ յետոյ շարունակեց իր դասախօսութիւնը. տեսայ որ ուսումնական տարվայ մեծ մասն անցել է և դեռ փօ, և, վէ, բէն չեն կարող կանոնաւոր կերպիւ երգել:

Մտածում էի, ուսումնարանը հոգաբարձու-

ներ չունի արդեօք, և եթէ ունի, ինչ են անում որ ուսումնարանի վրա չեն հոգում, լաւ է... Հոգաբարձու են դաւնում և ոչինչ չեն շինում, վեց ամիս է որ ուսումնարանը բաց է և դեռ երեք չորս անգամ հազիւ են ժողովվել, այն էլ ոչ բոլորը այլ մի քանիսը միայն: Ուսումնարանը քանգվում է, ուսուցիչը պարապում է, նշանակած կուրսը անցնում է թէ չէ անցնում, նրանց քնն հոգը, ամեն բան յանձնել են վարժապետներին, իսկ սրանք ինչ որ ուզում են անում են, ոմանք դասերին ուչ են գալիս և երբեմն երեք, ոմանք ամբողջ գիշերը թուղթ են խաղում և երևակայել, ընթերցող, թէ ցերեկը ինչպէս պարապելիս կը լինեն, երբեմն գիշերները թուղթ խաղալով անքուն անցնելու պատճառաւ ոմանք հիւանդանում ու օրերով դասի չեն գալիս, որը ինչպէս լուծւում է, ամիսներով թիֆլիսում չալիչ է գալիս, և սրա դասերին աշակերտները մնում են պարապ: Հոգաբարձուները գիտեն այս բանը, կարծեմ ոչ որովհետեւ նրանք չեն այցելում ուսումնարանը, ուսուցիչներին մի քանիսը թող են փչել նրանց աչքում, որ եթէ գան էլ կոյրի պէս չեն տեսնի սրանց պակասութիւնները:

**

ՆԵՐՔԱՆ ԼՈՒՐԵՐ

Շնորհակալութեամբ ստացանք Թիֆլիսի կուռժօկի վարչութիւնից այդտեղ կարեւորվելու դասախօսութիւնների համար տոմսակներ: Կասախօսութիւնները սկսվեցան մարտի 3-ին, երկրորդ կը լինի այսօր մարտի 6-ին, հետեւեալները մարտի 10-ին, 13-ին, 17-ին, 20-ին և վերջապէս մարտի 24-ին: Կասախօսութիւնների ժամանակ անպատճառ ներկայ գտնվելու է «Մշակի» խմբագրութիւնից այս կամ այն ներկայացուցիչ:

Ստացանք «Փորձ» ամսագրի մարտ ամիս, երրորդ տետրակը:

Մարտի 4-ին, կիրակի օրը Թիֆլիսի Կուռժօկի կրկին գումարվեցաւ քաղաքապետին ընտրելու դիտաւորութեամբ: Երկու կանդիդատներ միայն քուէարկվեցան՝ իշխան Կոստանտին Բէրու-թօ «Тифл. Вѣстн.» լրագրի խմբագիրը և Մ. Գ. Ալեխան օվ Կանդիդատներից ոչ մինը չը ստացաւ բաւական ընտրողական ձայներ: Որքան յիշում ենք, առաջինը ստացաւ միայն 25, իսկ երկրորդը 24 սպիտակ քուէներ: Ընտրութիւնները յետաձգվեցան կրկին միւս կիրակի օրը: Որովհետեւ ընտրութիւնները չեն աշղոյվում և քաղաքը առանց քաղաքապետի է մնում, մնում է միայն խորհուրդ տալ թիֆլիսի ձայնաւորներին իրանց քաղաքապետին քուէարկելու փոխանակ վիճակ գցել:

Մարտի 4-ին Մօսկվայի երկտասարկ երաժիշտ պ. Բ. օ. դ. ս. կ. տուեց Թիֆլիսի Սօբորանիայում իր առաջին կոնցերտը, Կոնցերտին մասնակցում էր պ. Պաշիվսկի: Ճշմարիտն ասած, մենք հիացած մնացինք պ. Բրոդսկու ջութակի վրա ածելուց: Այդ տեսակ նուրբ, զգացմունքով լի և հարուստ տեխնիկայով խաղը մենք վաղուց չենք լսել: Պարոնը դեռ մի Կոստիկ կամ մի Անտոնովսկի չէ, բայց ժամանակով կալով է դառնալ, որովհետեւ երեւի ածող դառնալու համար ունի բոլոր յատկութիւնները, Հարկաւոր ենք համարում յիշել մեր ընթերցողներին որ վաղը, չորեքշաբթի, մարտի 7-ին, պ. Բ. օ. դ. ս. կ. տալու է իր երկրորդ և վերջին կոնցերտը, այս անգամ Կ. Բ. օ. դ. ս. կ. դաշլի-ճուռ: Խորհուրդ ենք տալիս հասարակութեանը զնալ լսել այդ շնորհակալի երաժիշտի գեղեցիկ խաղը: Հաւատացնում ենք, որ երաժշտութեան սիրողները չեն փոշմանվի, եթէ հետեւին մեր խորհրդին, այլ հաւատացած ենք որ մեզ շնորհակալութիւն էլ կը յայտնեն: Պ. Բրոդսկին մեծ ավոգութիւն ունեցաւ իր առաջին կոնցերտի մէջ երկու հետեւեալ պիէսներով. «Որորոցի երգը» Միսսին երաժշտութիւն և «Կենդի պարը» Բացցինիի հեղինակութիւն: Այդ պիէսներից յետոյ առաջին երկու կարգերում նստողների մեծ մասը, երաժշտին ծաւօթ թէ անձանթ, չը կարողանալով զսպել իրանց հիացումը, վերկացան իրանց տեղերից, և մօտենալով երաժշտին, հերթով սեղմում էին նրա ձեռքը: Կոնցերտին ներկայ գտնվող հասարակութիւնը, ինչպէս նկատեցինք, մեծ մասամբ բաղկացած էր հայերից և հայուհիներից:

Մարտի 3-ին Թիֆլիսի կուռժօկի մէջ պ. Երից օվ կարգաց իր դասախօսութեան սկիզբը «Ռուսական թիւրքաց շահերի հանդիպելը Փորձ-Ասիայում»: Պարոնի դասախօսութիւնը սաստիկ հարուստ է տեղեկութիւններով, բայց մեր կարծիքով սեփական եզրակացութիւնների պակասութեան պատճառով այնքան տպաւորութիւն չէ գործում ունեղիւրների վրա, որքան կարող էր գործել, եթէ իրողութիւնները աւելի սրտեմեակաւ կերպով դասաւորված լինէին և հարկաւոր եզրակացութիւնները դուրս բերված լինէին փաստերի ազգին քանակութեանց: Կր սպասենք եզրակացութիւնների այսօրվայ դասախօսութեան մէջ:

Թիֆլիսի Ներսիսեան հայոց ազգային-հոգևոր դպրոցի հոգաբարձութիւնը խնդրում է մեզ յայտնել, որ այս մարտ ամիս 14-ին, երեկոյան 7 ժամին, կը լինի ածուրդ (առանց կրկնաճարդի) կապալով տալու Թէլէթի սուրբ Գէորգի ուխտատեղի վաթսու գտնված մի կրպակ իր մի սենեակով: Պայմանաթուղթը (Кондиция) կարելի է կարդալ հոգաբարձութեան գրաւաստան մէջ ամեն օր, բացի կիրակի և տօն օրերից, առաւօտեան 10 ժամից մինչև 12 կէսօրի:

Ստացանք պ. Կարապետ Մարգարեանից 55 ռուբլ յօգուտ «Արարատեան ընկերութեան», որ հաւաքված է Թիֆլիսի ՌԻՄ գտնված Սարաջօկի քարվանսարայում ժամանակաւորապէս բնակվող արաբալազցիներից: Նուիրատուութիւնները հաւաքված է պ. Յարութիւն Յարութիւնեանցի առաջարկութեամբ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԲՈԼՊԱՐԻՍ

«Times» լրագիրը մանրամասն նկարագրում է սահմանադրութեան այն կանոնները, որոնց Ռուսաստանը առաջարկել է բոլջարական ազգային ժողովին: Բոլոր այդ կանոնները բաղկացած են 170 յօդաւածներից. և այդ յօդաւածները վերաբերվում են կառավարութեան բոլոր օրէնքներին, մինչև անգամ այդ յօդաւածներից մի քանին էլ նուիրված են ժողովրդական ուսման Աւելորդ ենք համարում մի առ մի խօսել այդ յօդաւածների մասին, որովհետեւ դրանցից մեծ մասը առնված են այնպիսի միապետական պետութիւններից, որոնք սահմանադրական օրէնքներով են կառավարվում: Միայն մենք կը լսենք այն յօդաւածները, որոնք բացառապէս Բոլջարային են տրված: Այդ յօդաւածները հետեւեալներն են: Երկրի մէջ տիրապետող դաւանութիւնը ուղղափառ (յօւնական) կրօնը պէտք է լինի, և տիրապետող իշխանները այդ կրօնը պէտք է դաւանեն, եթէ հարկաւոր լինի ներկայ ընտրվող իշխանը միայն կարող է բացառութիւն կազմել: Բոլոր դաւանութիւններին ազատութիւն է տրվում, եթէ միայն այդ դաւանութիւնների սկզբունքը հակառակ չէ պետութեան կանոններին: Տարրական ուսումը պարտաւորիցուցիչ է հրատարակված. բայց սահմանադրութիւնը ոչինչ չէ ասում և այն ուսումնարանների պարտաւորեցուցիչ լինելու մասին, ուր երեխաները ստիպված պէտք է լինեն գնալու: Միմուրը ազատ է, բայց սրա համար մի առանձին օրէնք կը հրատարակվի, որի գօրութեամբ պատժի կենթարկվին նրանք, որոնք ի չար կը գործածեն մամուլի ազատութիւնը: Երաւունք է տրվում առանց որ և է սկզբնական ազդարարութեան ժողովներ կազմել, բայց այն ժողովները, որոնք բնակութիւններից դուրս, բացօթեայ կը լինեն, նրանք կենթարկվին պօլիցիայի: Հրակողութեանը:

Ասում են, որ իշխան Գոնդուկով-Կօրսալով յետաձգեց իր Ֆիլիպպօպօլ գնալը, որպէս զի իր ներկայութեամբ վերահսկողութիւն գործէ, որ ազգային ժողովն առաջին նստի

մէջ, սահմանադրական կանոններէ դէմ ոչինչ չը գործով, իշխանը կաշխատի նոյնպէս, որ Բերլինի կոնգրէսի դաշնադրութեան դէմ էլ ոչինչ չը լինի: Ազգային ժողովն այդ օրովայնիստի ժամանակ, Բուսկիայի պատգամաւորները կը ներկայանան ժողովին: Չափաւոր կուսակցութիւնը յաղթող է հանդիսանում:

ՆԱՄԱԿ ԹԻԻՐԲԱՅԻՑ

Կ. Պօլս, 13 փետրվարի

Ձեյթունի խնդիր, Պատրիարքի հրաժարականի խնդիր, Հայաստանի բարենորոգման խնդիր, ահա ազգային ուշադրութեան առարկայներն այսօր:

Փետրվարի 16-ին Ազգային ժողովն գումարեցաւ. նիստն դանդաղ էր, զի այնպիսի խնդիրներ կը յուզուէին որք հարկ է երեւին զազոտի մնան, և եղած վիճաբանութիւններն ամեն ահաւորի չը հասնէին:

Քաղաքական ժողովը կը հրաւիրէր երեսփոխանաց ուշադրութիւնը Պատրիարքական հրաժարականի վրա դիտել տալով որ մինչդեռ սրբազան չը ստորագրէր պաշտօնական գրերն, ազգային գործերն երեսի վրա կը մնան, հետեւաբար հրաժարման կը խնդրէր: Ազգ. ժողովը յանձնարարեց Քաղ. ժողովը բանակցել Սրբազան հօր հետ, նորա իմաստութեանն թողուլ այս փափուկ խնդրոյ լուծումն:

Կը կարծուի թէ ժամն հասած է որ Պատրիարք սրբազանը իւր հրաժարականը ետ առնուի և արիւթաբար վերադառնալով ազգային գործոց վարչութեան ղեկին անցնի: զի իւր հրաժարականը մեծ արդիւնք ունեցաւ և Հայաստանի բարենորոգման խնդիրն կերպարանք մը առաւ: Ազգ. ժողովը փետրվար 16-ի նստի օրակարգի առաջին խնդիրն Հայաստանի բարենորոգման խնդիրն էր, զիտէք որ ժողովը իւր փետրվար 9-ի նստին մէջ յանձնաժողով մը ընտրած էր պատրաստելու համար Հայաստանի մէջ ըլլալիք բարեկարգութեան ծրագիրն: Յանձնաժողովը բերաւ իւր տեղեկագիրն. մեր թերթերն տակաւին չը հրատարակեցին այդ տեղեկագրի եղբայրութիւնը և ուրիշ կարեւոր կէտեր. սակայն «Մշակ» ընթերցողաց փութով հաղորդելու համար կարողացայ մի քանի երեսփոխաններէ ստանալ հարկ եղած տեղեկութիւններն որք հետեւեալներն են:

Հայաստանի մէջ հայ ժողովուրդը պէտք է իւր բաժինը ունենայ տեղական կառավարութեան գործոց մէջ, և հետեւաբար մասնակցի իւր իրաւանց սահմանի չափով և

1. տեղական վարչութեան
2. տեղական ստորին դատարան
3. տեղական դատարանաց

Ազգ. ժողովը սոյն էական առաջարկութիւնը ուշի ուշով և ճիշդ վիճաբանութեամբ քննելէ վերջ ընդունեց. սակայն հարկ է որ ժողովը այս պահանջներն որք ազգային ծրագիր մը պիտի համարուին ազգին ուշադրութիւնէն երբեք չը վրիպին և Ազգ. ժողովը զո՞չ չըլլայ միայն դանդաղ քուէարկելով այլ նաեւ հակ է անդուլ նոցա գործադրութեանն: Ժողովն այնքան զգացած էր այս պէտքն որ որոշեց թէ այն յանձնաժողովն որ պատրաստած էր այս ծրագիրն միայն յանձնաժողով մը լինի և համալրան Պատրիարք սրբազանի և ազգ. վարչութեան հետ աշխատի ի գործ գնել Ազգ. ժողովը որոշումներն, Սյդ յանձնաժողովը կազմուած է հետեւեալ աններէ:

Իզմիրեան Մատթէոս	{	կրօնական ժողովը
Արսիկոպոս, Աւանես Նիրսէս վարդապետ		
Պալէօզեան Լօգօֆէթ, Ալ-	{	քաղաքական ժողովէն
Թուն—Տիրքի		
Փափազեան Ստեփան Մէ-	{	ընդհանուր ժողովէն:
Բեփուկը—Յարութիւն		

Ժողովն հետեւեալ մեծ և կարեւոր յանձնարարութիւնը ևս կանէ յանձնաժողովը (Ազգ. ժողովը կը յանձնարարէ միայն յանձնաժողովը որ Բերլինի դաշնագրի 61 յօդուածն ի գործ դրելու համար աշակցի Ս. Պատրիարք հօր, և Ազգ. ժողովը հաղորդէ պարբերաբար ի ձեռն բերուած արդիւնքն:—Յանձնաժողովը հետամուտ լինի որ միջազգային մասնաժողովը մը ձեռնարկ Հայաստանի բարեկարգութիւններն ի գործ դրուին)

Փետրվար 16-ի նիստն ազգային պատմու-

թեան մէջ կարեւոր էլ մը պիտի գրաւէ: Ինչ փոփոխութիւն ժամանակի. 1870-ի և 1876-ին այն ժողովն դարձեալ օսմ. կառավարութեան Հայաստանի բարեկարգութիւններ կը խնդրէր, սակայն որչափ տարբեր այժմու խնդրած են. այն օրերու առաջարկութիւններն այսօր մեղ համար ոչինչ կերեւին, զի երբ այժմ կըսեմք թէ հայը մասնակցեան տեղական կառավարութեան, որ ըսելէ հայ կառավարիչներ լինեն, երբ կըսեմք թէ հայը մասնակցեան ոստիկանութեան, որ ըսել է զէնք ունենան, երբ կը ըսեմք թէ հայը մասնակցեան դատարանաց, որ ըսել է մեր օրէնքն օրէնք ըլլայ, կարծեմք զէպի Հայաստանի ինքնօրինութիւն մեծ քայլ մը առած կըլլամք. և այն ժամանակներով մտքէն այստիսի երազ մը կանցնէր:

Այն օրերն Ազգ. ժողովն իբր պաղատող կը ներկայանար, այսօր միջազգային դաշնագրի մը յենած, ազգային զգացումը իրեն շառաւիղ մը ազանջումներ կանէ. պատասխանատու յանձնաժողովներ կը կարգէ, եւրօպայոց միջա-մոտութիւնը կը խնդրէ օսմանցով գործերուն մէջ: Եթէ այս անցքերն ուշադրութեամբ և հետեւաբար ընկնէ կը տեսնեմք որ հայ ազգն քաղաքական մի նոր ասպարէզի մէջ կը թևակոխի:

Ձարկանալիք Ազգ. ժողով որ երբեմն ոչինչ խնդիրներով կը կորսնցնէ իւր ժամանակ, իսկ յանկարծ այնպիսի կենդանութեան ոգի կառնու, այնպիսի արիւթեամբ կը գործէ որ ամենուրեք համակրանքն, սէրն կը գրաւէ, նոր ոգի կազդէ ժողովուրդին, նոր յոյսեր կարծածէ, աշխարհի ամեն կողմէ հայութեան աչքերն ի նա կը հառն իբր միակ յոյս հայրենեաց փրկութեան: Մեզ որ երբեմն իրաւամբ խիստ կիր-պիտ զատկեցնէր այդ ժողովը այսօր պէտք է խոստովանենք որ նոր շաւղի մը մէջ կը մտնէ և եթէ այսպէս շարունակէ ազգին երախտագիտութեան պիտի արժանանայ:

Ազգ. ժողովը որոշումներն դեպքանաւորաց առաջ կարեւորութիւն կը ստանայ, զի հայկա-կան դատն ի հանդէս կածէ և մինչ Բերլինի դաշնագրի 61 յօդուածի ստորագրողի Հայաս-տանի բարեկարգութիւններն իրենք և Գրան մէջ կատարելիք գործողութիւնն մը կը համարէին ա-հա երբորդ մը կը ներկայանայ իբր տէր այդ յօդուածի: Անգղիոյ կառավարութիւնը, և ստուգ գիտեմք, որ չուզէր հայկական խնդրոյ մը ծագու-մը տեսնել ղեկավարած է Ազգ. ժողովը ըն-թացքէ, և կը հաւատեն որ Գրան առաջ պնդե-րէր Հայաստանի համար մի քանի բարեկարգու-թիւններ անէն («Հայոց ձայնը կորելու համար») — Պ. Մելեք, Անգղիոյ արդի առաջամտակերտ Վ. Պօլսոյ տեսպան, Պատրիարքաբան կուզայ բայց հոն չը գտնէր Պատրիարք սրբազանը զի իբր հրաժարեալ հոն չէ այժմ հետաքրքիր էինք իմանալ թէ ինչ ունէր ասելիք:

Ձեյթունի անցքերն հաղորդած էի նախորդ նամակում, այժմ «Մատիս» եթէ հաւատարմը, Ձեյթունի գալմագամը կարող եղած է փախել և աղտոխի:—Իսկ Մարաշի կառավարիչը մեծ դո-րութեամբ կը զիջէ դարձեալ Ձեյթունի վրա:

Սակայն ժողովուրդի մէջ լուրերն լաւ են. կը կարծեմք թէ քիչ օրէն կարող ըլլամք աւետել թէ Ձեյթունի մէջ հայ կառավարիչ մը նստած է:—Կը հաւատանք թէ Անգղիոյ կողմէն հա-ղորդուած է Գրան որ Ձեյթուն խնդիրն երկա-րատե չը յուզէ հայ ժողովուրդն և վերջ մը տըր-վի:—Ձեյթունի հետ զինադադար մը կնքելու խօսք կայ:

Այս առաւօտ կը լսեմք որ Հայէպի կառա-վարիչ Բեամիլ բաշա, Ռեհիմ թշնամի հայոց և ամենուրեք մեզ փնտաբեր պաշտօնանկ եղած է:

Գրան կողմէն երկու յանձնաժողովներ բա-րեկարգութեան համար Հայաստան երթալին հաղորդած էի: Կիլիկիոյ կողմը երթալիք յանձնա-ժողովի մէջ հայ անդամ չէր գտնուէր. կերեի թէ այս մասին շատ զիտողութիւններ լինելով Դուռը Նուրեան էֆէնդի որ վառայ կողմը պիտի երթար այդ յանձնաժողովը էլ կանցնէ, իսկ նորա տեղ վառայ կողմը Աղաբէգեան Սար-գիս-էֆէնդի (եղբայր Մարկոս Աղաբէգեանի) կը կարգէ: Այս ընտրութիւնէն մեծապէս զգոն եմք, զի քանի անգամ մօտ յիշեալ էֆէնդին Հայաս-տանի կողմը պաշտօն ստանձնած է, մասնաւոր Ձեյթունի առաջին յեղափոխութեան միջոց, միշտ տուտը յիշատակներ թողած է: Գրան մը թէ այս անգամ ուրիշ ընթացք բռնէ: Կիլիկիոյ երթա-լիք յանձնաժողովը պիտի ընկերանան մի անդ-ղիացի և թերևս մի ֆրանսիացի և թէպէտ առ-

երեսս ոչ պաշտօնագէտ, զի Գրան հանելի չէ բայց ամեն գործոց հետամուտ պիտի լինեն:

Շատ դարձացանք երբ «Մշակ» 16 թուոյն մէջ պարահանդէսներու վրա տեղեկութիւն կար-դացինք. Ֆրանսիայի դեսպանն միայն Արարա-տեան ընկերութեան պաշտպան հանդիսացաւ պարահանդէսի համար, և այն ալ ոչ թէ իր պա-լատին մէջ, զի երբ պալատի մէջ լինի առանց ստակի կը լինի:—Իսկ Լէյպպիցի համար չեմք գիտեր ո՞վ է լսել թէ չորս հայ պարահանդէս-ներու պաշտպանութիւն ըրաւ. միայն «Գաղղոցա-սէր ընկերութեան» տուաւ այդ պաշտպանու-թիւնը, այդ պարահանդէսն «Արարատեան» պա-րահանդէսէ վերջ տեղի ունեցաւ:—Գրանաց նա-խանձն սխալ չէ:—Մեք «Մշակ» վրա մեծ հա-մարում ունեմք, ուստի երբ կը տեսնեմք սխալ լուր մը կը նշեմք եթէ մեղ ներելի լինէր դի-տողութիւն մը անել պիտի խնդրէինք որ ամեն նամակագրի հաւատք չընծայէք:—Իմ մասին եթէ երբեմն ուշ կը հաղորդեմ տեղեկութիւններ բայց միշտ ջանացած եմ որչափ հնար է ստուգութիւն-ներն հաստատել և ապա ձեռք գրել, զի «Մշակ» պէս լուր թերթի մը և միանգամայն ճշմարտա-սէր, պատրել ներելի չէ մեղ համար:

Պ. Չերաքի գրքի ա. հատորն լոյս տեսաւ, «Հայաստան և Իսրայիլ» շատ հետաքրքրական է. կապահովեցեմ որ Ռուսաստանի հայը շատ պի-տի արտօքն այդ գրքէն:—

Երէկ կազմուեցաւ մի նոր ընկերութիւն «Կի-լիկեան» անուամբ նպատակ ունենալով Կիլի-կիոյ մէջ ուսում ծաւալել:—Նախագահ ընտր-վեց պ. Միսաք Չերաքի:—

Շատ ուրախութեամբ տեսանք որ մի ազնիւ պարոն Տիֆլիսէն սկսած է «Մատիս» թղթակ-ցել, մեծ յոյս ունեմք որ իւր թղթակցութիւններն Տաճկաստանի հայոց ստոյգ տեղեկութիւններ պիտի հաղորդեն Ռուսաստանի մեր եղբայր նկատմամբ. մեր շնորհակալութիւնը կը յայտնեմք յիշեալ ազգասէր պարոնին, որ Ռուսաստանի կը ստորագրէ:—

Յիշեալ պարոնը որ Ռուսաստանի կը ստո-րագրէ «Մատիս» ուշադրութեանը յանձնած է, «Մեղուր» մի թիւն յորում 10,000 ռուբլի խըն-դիր մը կայ: Ըստ «Մեղուր» թղթակցին վեհա-փառ Կաթողիկոսը գաղթականաց համար գոյա-ցած դրամէն 10,000 ռուբլի «Արարատեան ըն-կերութեան» խրկած է:—

«Մատիս» այս լուրն հրատարակելով «Արարա-տեան ընկերութեան» ուշադրութիւնը կը հրա-ւիրէ: Մի քանի օր է որ այս խնդրոյն վրա շա-րունակ կը խօսուի ամեն կողմ: Այդ դրամն վարձած սրբազան ձեռք խրկած է կասեր նա-մակագիրը:—

Սակայն վարձած սրբազան երբ Կ. Պօլս էր տեսակցութիւն ունեցաւ «Արարատեան ընկե-րութեան» նախագահի հետ, բայց ոչինչ յանձ-նեց:—Մենք ալ առանց ո և է տարակուսի հաստատապէս կըսեմք թէ «Արարատեան ընկե-րութիւնը» տակաւին Նորին վեհափառութեան կողմէ նուէր չէ ընդունած և կը խնդրեմք «Մե-ղուր» պատուարժան թղթակցին որ իւր տուած լրոյն սխալ լինեն ուղղէ:

Սակայն կը յուսեմք թէ Նորին վեհափառու-թիւն պիտի բարեհաճի օր մը իւր ուշադրու-թիւնը «Արարատեան ընկերութեան» վրա դարձ-նել: Պատրիարք սրբազանի առ ընկերութիւնն տածած սէրն, համակրանքն և նորա յառա-ջադիմութեան համար տարած խնամքն բաւա-կան երաշխաւորութիւն կընծայեն յայս Նորին վեհափառութեան:

Մենք իբր հայ սրտագին կը փափագեմք որ ամեն հայեր սիրեն, յարգեն էջմիածին և անձ-նուէր հոգի ունենան Հայաստանեայց մեծարեի Հայրապետին նկատմամբ, զի այս կը պահանջէ ազգի չեհներն: Այս համազօմբէ է որ միշտ խընդ-րած եմք Նորին վեհափառութեանն որ հայ ազգի կենսական խնդրոյ իւր պաշտպանութիւնը չնորէ:

Այսօր հայ ժողովուրդի ամենէն էական խըն-դիրներէն մին դատարարութեան խնդիրն է և Տաճկաստանի հայ ժողովուրդը մեծ եռանդով իւր զաւակաց դատարարութեան կը մտածէ... ուստի եթէ Նորին վեհափառութիւնը «Արարա-տեան» վարձարանաց ուղղակի կամ անուղղակի կերպով նպատաստանոյց լինի անշուշտ ժողո-վուրդը մեծապէս երախտապարտ պիտի լինի առ Նորին վեհափառութիւն:

Հայկակ

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԲՆԿԵՐՈՒԹԵՆՑ

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 27 փետրվարի: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժէ 96 ռ. 62 Կ., երկրորդ 96 ռ. 12 Կ., եր-րորդ 95 ռ. 25 Կ. չորրորդ 95 ռ. 62 Կ., ըրին 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժէ 235 ռ. 5 Կ., երկրորդ 235 ռ. 5 Կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակը արժէ 93 ռ. 37 Կ., ոսկի 8 ռ. 41 Կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա արժէ 23,50 պէնս: Տրամադրութիւնը առաջ ա-մուր էր, վերջը թուլացաւ:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 2 մարտի: Ասում են, որ պատերազմական միջոցառութեան զիտաւոր ինտենդանտ Կառլֆան թողնում է պաշտօ-նը, և ինտենդանտական մասնի գններով ին-սպէկտորի կոչում է ընդունում: Նրան կը յաջորդէ Սկլորցով:

ՍԻԻԳԵԻՆ, 1/13 մարտի: Սարապիեյի հե-ղեղ է եղել: Ազատարար մակոյկները, խփե-լով փողոցների վրա կոտորածներին, ան-հնար են գտնվում ազատելու գոհներին: Կա-տաղի փոթորիկ է:

ՎԵՐՍԱՅԼ, 1/13 մարտի: Պատգամաւորների ժողովում, Վարդինգտոնի ծառայ յետոյ, որի մէջ նա պարտաւում էր մայիսի 16-ի մինիս-տրներին, և որի մէջ նա չէր կամեում, որ նրանց դատաստանի ենթարկեն, ժողովը մեր-ժեց նրանց դատաստանի ենթարկելու ա-ռաջարկութիւնը, և անցաւ հերթական հարցերին:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 2 մարտի: Այն լուրերը, որ Ս. Պետերբուրգում երկու զաւորն ուղա-րաններ են գտնվել, հաստատվում են: Ասում են, որ այդ առիթով կայանաւորված են 60 հոգի:

ԼՈՆԴՈՆ, 1/13 մարտի: Այսօր կատար-վեցաւ Կոնստանտնոպոլի հերթագի և իշխանուհի Լուիզայի հարսանիքի հանդէսը:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 2 մարտի: Կոնս Լորիս-Մելեքով մարտի 1-ից հեռացում է, որ ժամանակով այլ ևս հիւանդներ չը կան: Վեդետանի բնակիչների հետազոտութիւնը դեռ շարունակվում է: «ՊՕԼՈՅ» լրագիրը հա-ղորդում է վեդետանկայից, որ բժիշկ Բէ-յովնեզէր հասաւ այնտեղ:

ՑԵՆՏԵՆ, 1/13 մարտի: Չերնոգորիան իր պետական կազմակերպութեան մէջ վերա-նորոգութիւններ է անում: Սէնատի փոխա-րէն կայսերական խորհրդարան է կազմվում: Հիմնվում են կասապոլիտան և ապելացիա-կան դատաստանատներ:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 2 մարտի: Լուր է տարած-վել թէ Կիւմուդ կայանաւորվածների թը-ւում կայ և մի բարձր դասակարգի կին:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 2 մարտի: Պետական բանկի 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժէ 96⁵/₈ ռ., երկրորդ 96³/₈ ռ., երրորդ 95 ռ. 25 Կ., չորրորդ 95⁵/₈ ռ., ներքին փոխա-ռութեան 5% տոմսակը առաջին շրջանի արժէ 237 ռ. 75 Կ., երկրորդ 233 ռ. 50 Կ., արեւելեան առաջին փոխառութեան տոմսակը 93³/₈ ռ., երկրորդ 93 ռ. 50 Կ., ոսկի 8 ռ. 39 Կ.: Ռուսաց 1 ռուբլ Լոնդոնի վրա արժէ 23⁷/₁₆ պէնս, առաջ 100 ռուբլ Կերմանայի վրա արժէ 200 մարկ 25 պֆ. Փարիզի վրա արժէ 247 ֆրանկ: Տրամա-դրութիւնը ամուր է:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 3 մարտի: «СЛОБО» ամս-ագիրը առաջին նախագրուութիւն ստո-ցաւ: Կոնս Լորիս-Մելեքով մարտի 2-ից հե-ռացում է, թէ հիւանդներ չը կան:

ՎԵՏԼԵՆԿԱ, 2 մարտի: «Полос» լրա-գիրը հաղորդում է, որ Լորիս-Մելեքով վոյ-գայի վրա կարանտինական ամենամեծ նա-խազգուշութեամբ ծանապարհորդեց:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 2 մարտի: Այսօր սպա-սում են Շուվալովի գալու: «Правит. Вѣст.» լրագիրը հաղորդում է, որ Լորիս-Մելեքով մար-տի 3-ին հեռացում է, որ այսօր վեդետան-կայի կարանտինական կապը վերցվեցաւ, միայն Սկլորցովսէ գիւղում դեռ մնում է:

ՎԵՏԼԵՆԿԱ, 3 մարտի: «Полос» լրա-գրին հեռացում են, որ հետազոտութիւնը վերջացել է, և թէ հիւանդներ չը կան:

Ս. ՊԵՏԵՐՈՒՐԳ, 3 մարտի: Երէկ հասաւ այստեղ կոնս Շուվալով:

Խմբագիր — Հրատար. ԳԻՐԳՈՐ ԱՐԿՈՒՆԻ

